

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

Cap. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

CAP. XXVII.

24. *Ecce donauit tibi Deus omnes qui nautigant tecum.*

QVAERIT hic Calvinus quatenus impijs profit Sanctorum integritas. Et quum alias causas inquirat, eorum vel intercessionem vel merita impijs prodesse nullo modo patitur. Sed nec ad aliquas Pauli preces eorum hominum vitam Paulo Deum dedisse libenter agnoscit. *Potest, inquit, fieri ut Dominus sponte eius preces anteuertit.* Tum addit, *benedictionem ad indignos extendi, qui aliquo societatis nexu fidelibus sunt coniuncti: sicuti Sodoma pepercisset Deus, si decem iusti illic reperti fuissent.* Tandem ob certas causas, Deum in gratiam fidelium malis & reprobis benefacere, ut aliqua gratia ipsis fidelibus praestetur ab impijs, quo respectu domum Putipharis propter Ioseph. Deus benedixit: vel ad suae gloriae commendationem, ut hic propter Paulum multos seruauit, ut inde eluceret Euangelij maiestas. Atq; haec sane causae improbandae non sunt. Sed verò aut meritis aut intercessionem Sanctorum aliquid à Deo tribui non ferens Calvinus, sic in Catholicos incurrit: *Tollenda est hic Papistarum superstitio, qui dum audiunt in gratiam piorum malis benefieri, illos somniant mediatores, qui meritis suis mundo salutem impetrent.* Hoc

Catholicorum iudicium superstitioni esse affine quomodo probat Calvinus? In eo, inquit, *his stulti sunt & praposteri, quod hæc viuentium elogia trahunt ad mortuos, nec ali' ex quàm eorum intuitu Deum sibi fore sperant propitium.* Quid ergo? De Sanctis saltem viuentibus hoc concedit Calvinus? De illis vafèr hæreticus nec negat nec affirmat, quum de Paulo viuentem hæc questio mota sit, sed ad mortuos disputationem vertit, quod facilius reprehendi posse putabat. Nos verò tam viuentibus hæc Sanctis, quàm cum Christo in cælo regnantibus, imò magis istis quàm illis, hanc à Deo gratiam fieri orthodoxè asserimus, non quidem vt meritis suis salutem mundo impetrent, quasi salutis hominum authores aut mediatores qualis Christus erat, (qui Caluini sensus esse videtur) sed vt meritis ac precibus suis varia mundo beneficia impetrèt, veluti intercessores, & hoc quidem nomine mediatores. Sanctis autem in cælo regnantibus hoc magis & potius tribuimus, propter maiorem illorum in cælo erga nos charitatem, & maiorem apud Deum fauorē ac gratiam. Nec hæc nostra hodie speculatio aut adinuentio est, sed à maioribus nostris, à doctissimis Ecclesiæ Patribus hanc doctrinam accepimus. Si Paulus quum hic esset (ait S. Chrysostomus) vsque adeo dilexit homines, vt cum dissolui & esse cum Christo cupiuerit, tamen hic esse elegerit; multa magis illic feruentiorem amorem ostendit. Idem de S.

Caluini
astutia.

Sanctorū
pro nobis
interces-
sio defen-
ditur.

Hom. vii.
in Epist.
ad Rom.

de S. Stephani charitate colligit S. Hieronymus in libro aduersus Vigilantiū. S. quoque Cyprianus in lib. de mortalitate, *Sanctorum in cælo turbam de sua iam incolumitate securam, de nostra salute sollicitam esse* scribit. Quam sententiam, vt pietati consonam, citat Beatus August. de prædest. Sanct. cap. 14. Quod autē addit Calvinus, *nō aliter quā Sanctorum intuitu Deum nobis fore propitium, nos sperare,* putidum est sed Caluino solemne mendacium. Illud quidem medium accipimus, sed non illud solū, imō nec veluti primarium, sed veluti secundarium.

Cal. putidū mendacium.

Sed hoc suum tam putidum mendacium probare vult. Audiamus. *Ideo quē (inquit) patronos sibi asciscunt.* Vide stupidum insulsi hominis cauillum: Catholici Sanctos in cælo regnantes patronos sibi asciscunt: ergo non aliter quā eorum intuitu Deum sibi fore sperant propitium. Quis consequentiæ stupiditatem non videt? Similia tamen cauilla eius turpitudinem magis illustrabunt. Paulus Corinthiorum preces flagitat, vt multitudo precatium faciliorem ei gratiam ac fauorem impetret. *In quem speramus, quia & ad huc eripiet, adiuvantibus vobis in oratione pro nobis: vbi eos sibi apud Deum adiutores, intercessores, & patronos asciscit.* Ergo Paulus non aliter quā Corinthiorum intuitu Deum se è tribulationibus erepturum sperabat.

Cal. putida collectio.

2. Cor. I. 11.

rabat. Atqui statim premiserat: *Non sumus fidentes in nobis, sed in Deo, qui de tantis periculis nos eripuit & eruit.* Rursum, habeo in causa forensi, in negotio apud Principem, in studijs meis literarijs, patronos, intercessores, macenates. An ideo concludes, me non aliter quàm horù intuitu sperare vel causam obtinere, vel negotium optatum conficere, vel studia prosequi posse; aut idcirco omnem in Deo spem me abicere, quia humanis & honestis medijs vtor? Quis huiusmodi cauillatorem è rostris, è tribunalibus, è scholis non exhibilet? Huiusmodi tamen, & non alia, sunt contra religionem Catholicam ipsius Caluini argumenta, qui cæteris acutior, callidior, diligentior, non sine causa habetur.

Sed habet adhuc alia quæ nobis obijciat cauillator iste strenuus. *Omitto (inquit) quòd Sanctorum merita extollendo, gratiam Dei bonitatem obscurant.* Putidum quoque & istud. An quum Scriptura de Dauide dicit, *Inueni David virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas;* aut Lucas quum de Zacharia atque Elizabetha diceret, *Ambo erant iusti coram Deo, incedentes in omnibus mandatis & iustificationibus Domini sine querela;* aut Paulus quum de se ipso ita scriberet, *Bonum certamen certavi, fidem seruavi, cursum consummaui; reposita est mihi corona iustitiae, quam reddet mihi in illa die*

Merita
Sanctorum
Dei boni-
tatem gra-
tiam non
obscurant.

Act. 13.

Luc. 1.

2. Tim. 4.

illa die iustus Iudex; aut denique Propheta
 quum in persona Dei diceret, *Protegam civi-* Esaia 37.
tatem hanc propter me, & propter David servum
meum; omnibus istis in locis quia merita
 Sanctorum prædicantur, ideo Scriptura, il-
 la extollendo, gratuitam Dei bonitatem
 obscurant? Quis, nisi profanus, impius, &
 atheus quispiam, Sanctorum virorum me-
 ritis Dei gratuitam bonitatem obscurari di-
 xerit? Quis non potius Dei gloriam & gratui-
 tam bonitatem illis maxime illustrari dixe-
 rit? Meminisse Calvinus debuit quod in
 Euangelio Christus dicit: *Luceat lux vestra co-* Matth. 5.
ram hominibus, ut videant opera vestra bona, &
glorificent Patrem vestrum qui in caelis est. Merita
 Sanctorum Deum glorificant, eius gratui-
 tam bonitatem illustrant, non obscurant.
 Sanè quia omnia Sanctorum merita, omnia
 iustorum bona opera à gratuita Dei bonita-
 te, ab eius gratia præueniente, adiuvante, &
 perpetuò cooperante ortum suum, progres-
 sum, & perseverantiam accipiunt. Sed im-
 pius Calvinus, ceterique Calvinistæ omnes,
 nullam aliam gratuitam Dei bonitatem agno-
 scunt quàm in sola remissione peccatorum,
 & hanc per Sanctorum merita obscurari
 volunt. Quasi verò gratuita Dei bonitas, seu
 (ut Paulus) *gratia Salvatoris nostri Dei apparuis-*
set hominibus ad solam remissionem pecca- Tit. 2.
torum, ac non multò magis ad totius vite

Sc 5 nouam

Gratuita
 Dei boni-
 tas non in
 sola remis-
 sione pec-
 catorum
 consistit.

nouam sanctitatem ac puritatem instituen-
dam, de qua mox subiungit: *Erudiens nos, vt
abnegantes omnem impietatem & secularia deside-
ria* (idque non voto tantum, studio & cona-
tu inani, per quam rimam effugere vult
Caluinista, sed de facto) *sobrie, iuste, & pie vi-
uamus in hoc seculo*. Viuamus de facto, veram
de facto sobrietatem, iustitiam, pietatem co-
lamus. Ad hoc apparuit gratia Saluatoris nostri
Dei omnibus hominibus. Hæc est gratuita Dei
bonitas, vt facta remissione peccatorum,
facta veteris vitæ depositione, facta omnis
impietatis abnegatione, bonis operibus in-
sudemus, sobrie, iuste, ac pie viuendo. Hæc
gratuitam Dei bonitatem non obscurant,
sed illustant. Hæc quò magis extolluntur,
prædicantur, & à Deo remunerantur, eò
magis gratuita Dei bonitas, omniū illorū ra-
dix, fomentū, incrementū, extollitur & illu-
stratur. Catholicorum igitur circa Sanctos
inuocandos, aut eorum patrocina, piera-
tem tota hæc Caluini cauillatio non sustu-
lit, sed cauillatoris variam vanitatem magis
ac magis aperuit.

CAP.